

Coses feixugues

Del verb *pesar* hem habilitat com a adjectius els dos participis, el present i el passat, és a dir, *pesant* i *pesat*, que no són generalment intercanviables, encara que són molts els qui han prescindit del primer en llur vocabulari. *Pesant* significa, segons el Diccionari Fabra, "que té pes" i "que té un pes específic elevat": *Tots els cossos són pesants. El plom és més pesant que el ferro.* En canvi, *pesat* significa més aviat "que fa sentir el seu pes, especialment en sentit figurat", i s'usa també com a equivalent de *moiet*, *enfados*, d'aquestes accepcions: *Un son pesat. Una feina pesada. Un temps pesat. És un home pesat. Fer-se algú pesat. Anar pesat.* No seria propi, per tant, de dir, tal com fan molts, *El plom és molt pesat* o *El suro és poc pesat*, en lloc de *El plom és molt pesant* i *El suro és poc pesant*. Ara, cal recordar que el llenguatge popular resol molt sovint aquests casos amb l'ús espontani de frases verbals: *El plom pesa molt. El suro pesa poc. Aquesta maleta no pesa gaire. La meua motxilla pesa més que la teua. Que pesa!*

Com a solució alternativa de *pesat*, però, cal no oblidar l'adjectiu *feixuc*, derivat de *feix*, i que al seu torn ha originat *feixugor*, que hi ha publicistes que semblen ignorar, i que en certs casos és segurament el mot més just i adequat. El Diccionari Fabra dona els exemples següents dels diversos significats amb que es pot usar aquest adjectiu: *Un farcell feixuc. Una iasca feixuga. Un temps feixuc* (que aclapara). *És feixuc!* (és amoinós, pesat), *És un home feixuc. Camina tot feixuc. Una intel·ligència feixuga.* Però ens sembla útil d'afegir-hi un petit florilegi d'exemples extrets de diversos autors, que acabaran de mostrar la utilitat d'aquest mot: *De bon matí l'aire és més prim, els moviments són més àgils, el cos és menys feixuc...* (Rovira i Virgili); *L'arquitectura de l'arbre* (la figuera) *és una mica feixuga* (id); *Totes les roses són una mica feixugues de tants diamants i perles* (Maria Manent); *Damunt les portes del menjador hi ha una motxilla no gens graciosa, d'un dibuix feixuc, abominable* (id.); *Que n'és, de feixuga, la paraula de Jahvè! Estic com si m'haguessin apallisat* (Joan Oliver); *Ja tornàvem feixucs, amb peïcots de mal vendre i el cor ple d'alegrors...* (J. V. Foix); Vegem, encara, un exemple del derivat *feixugor*: *Contra la feixugor de l'esperit i del cos...* (Rovira i Virgili).

Albert Jané